

Nr 534.

Av herr **Nelander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 145, angående omorganisation av gymnasierna vid de högre allmänna läroverken m. m.*

I strävan att bevara vårt västerländska kulturarv är vi förvisso alla överens. Men denna andliga kulturbyggnad har byggts upp med kristendomen som ett bärande fundament, och denna är alltfört en grundval för verklig demokrati och individuellt människovärde. I en tid då dessa värden är utsatta för svåra attacker, särskilt från totalitära ideologier, är det av vikt att kristendomsämnets ställning i skolan bevaras och att dess ställning som faktor i fråga om ungdomens bildning och fostran om möjligt stärkes.

I de av skolöverstyrelsen föreslagna timplanerna har kristendomsämnet fått behålla sin nuvarande ställning på latinlinjen och den allmänna linjen under det att reallinjen fått en timma mindre i näst högsta ringen. I likhet med reservanten i skolöverstyrelsen samt flera av remissinstanserna anser vi att någon beskärning av kristendomstimmarna icke bör ifrågakomma.

Minskningen i det föreliggande förslaget gäller visserligen endast en av de planerade tre gymnasielinjerna, men det blir förmodligen den linje som kommer att dra till sig det största antalet elever. Härtill kommer att dessa blivande tekniker, naturvetare och läkare icke i sin senare utbildning kommer i kontakt med kristendomsämnet. Dessa elever torde likväl behöva en kristen-humanistisk allmänorientering som är jämnbördig med den, som erhålles å övriga gymnasielinjer.

Att skolan skall skickliggöra för kommande livsuppgifter, göra människan effektiv, får inte betyda bara att hon skall bli tekniskt kunnig, utan jämväl att hon bör äga en god människokunskap, en fast livsgrund, normer för en sund livsföring och insikt i livsåskådningsfrågor. Detta synes även ha varit skolkommissionens uppfattning. »Kristendomsämnet bör mer än de flesta andra ämnen kunna vara instrumentet för den personlighetsdaning, om är skolans väsentligaste uppgift», skrev 1946 års skolkommision. För denna grundsyn har även Kungl. Maj:t och riksdagen uttalat sig. Vi anser att det inte gärna är möjligt att kristendomsämnets personlighetsdanande faktor kan komma till sin rätt, om timantalet som skett under årens lopp oupphörligt beskäres. I enlighet med dessa synpunkter får vi därför föreslå,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att den av skolöverstyrelsen föreslagna reduktionen av antalet lärotimmar i ämnet kristendomskunskap icke må äga rum.

Stockholm den 9 april 1953.

Eric Nelander.

Axel Gustafsson
i Borås.

Edvin Gustafsson
i Bogla.

Sven Gustafson
i Göteborg.

Elsa Lindskog.

Olof Hammar.

Thorvald Ekdahl.

Alarik Hagård.

Lisa Johansson.

Axel Landgren.

J. Onsjö.

Carl Hoppe.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Yngve Hamrin.

Einar Rimmerfors.

Märta Boman.